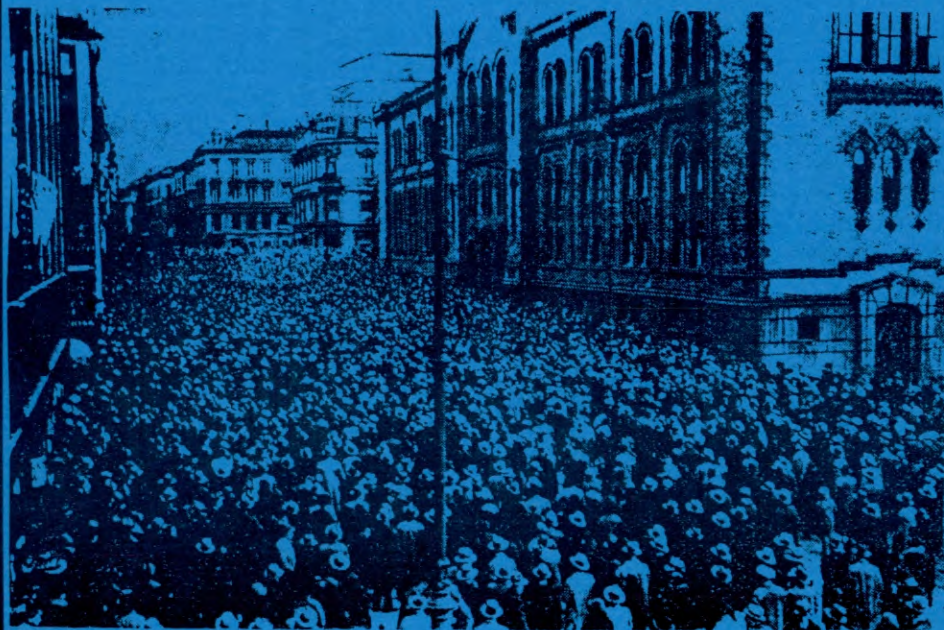

TJEN juni 1985 FOLKET

LEDER

RVs POLITISKE PROFIL

Hva er det som definerer RVs politiske profil ? Det er:

- Det skriftlige materialet RV gir ut.
- Hva slags kandidater vi har på listene våre.
- Hva KK skriver i løpet av valgkampen.
- Politiske utspill/utkjør/aksjoner.

Når vi skal legge opp vår profil, må vi bygge på de styrkene vi har, det vi alt er kjent for. Det er:

- Kamp-parti: Arbeidsfolk, til kamp for krava !
- Mot supermaktene, for den tredje verden, "rettferdighetsparti".
- For revolusjon og sosialisme.
- I det siste, også kvinneparti.

Vi er nødt til å klare to ting samtidig: Vi må kjøre konkrete, lettfattelige saker som f.eks. 6-timersdag, mot porno osv. Og vi må få fram at vi ser verden fra en helt annen synsvinkel enn de andre partiene (fra et annet klassestandpunkt). I de andre partienes agitasjon står verden på hue, vi må stille den på beina. Den lille forskjellen mellom Høyre og DNA blir ikke liten om vi ikke klarer å få fram den store forskjellen mellom A+B på den ene sida og RV på den andre. Vi kan ikke bare kjøre på konkrete saker eller bare på perspektiver. Vi må ha med begge deler.

DE KONKRETE SAKENE

Når det gjelder de konkrete sakene vi skal kjøre på, er de i hovedsak definert i RVs manifest. De sakene som nevnes, er følgende: Forsvar arbeidsplassene - arbeid til alle. Vekk med all porno. 6 timers normalarbeidsdag. For et sterkt og uavhengig forsvar utenfor NATO. Våpen til Afghanistan. Kamp mot all rasisme og sjåvinisme. Gratis og offentlig helsetjeneste for alle. Nei til kapitaleksport. Arbeid og skole til all ungdom.

Dette er de områdene som RVs landsmøte definerte som de viktigste i valgkampen (i tillegg til sosialisme og en presentasjon av RVs "arbeidsstil", som skiller seg fra de andre partienes). Men det trengs en ytterligere "spissing" og prioritering av hvilke konkrete saker vi skal kjøre fram. En slik "spissing" blir foretatt i og med presentasjonen av RVs såkalte "straks"-krav. "Straks"-krava er blant annet et svar på spørsmålet: Hva vil RV gjøre på Stortinget ? Vanlige folks krav har en egen evne til å

stanse på yttersida av stortingsdøra. RV skal sørge for at de kommer innafor. Vi skal utforme ei liste på 7 - 8 forslag som RV straks skal reise dersom vi kommer på tinget, og som ikke vil bli reist uten RV. "Straks"-sakene vil

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
bli presentert i RVs sentrale valgavis, og kommer til å spille en viktig rolle i agitasjonen vår. Alle valgkampaktivister må lære seg "straks"-sakene på fingra !

PERSPEKTIVENE

Når det gjelder "perspektivene", må vi kjøre på to områder:

- Omfordelinga, utbyttinga, den omvendte Robin Hood-politikken. Dette for å vise klassekarakteren til den norske kapitalismen, og få fram at A og B grunnleggende står for det samme. Fra DNA la om den økonomiske politikken i 1977 og fram til i dag har det skjedd ei kraftig omfordeling av inntektene her i landet. Andelen av verdiskapinga som gikk til lønn sank, mens eierinntektene steg. I perioden 1977 til 1984 økte faktorinntekta (som grovt sett er det samme som verdiskapinga) med 49 milliarder kroner. Av dette var 4 milliarder økning i lønn, mens 45 milliarder var økning i eierinntekter. I dette bildet må vi huske at antall sysselsatte har økt, så det blir flere å dele de 4 milliardene på. Dessuten er tall oppgitt i faste kroner (-79-kroner), og prisene har som kjent ikke stått stille. Samla betyr dette en merkbar reallønnsnedgang i perioden.

For den som tror at dette i hovedsak er noe som har skjedd i siste del av perioden, i Høyres regjeringstid, er det nok å minne om de talla vi presenterte i forrige stortingsvalgkamp. Faktorinntekta økte med 22 % fra 1979 til 1980, den sterkeste økinga i etterkrigstida. Åssen ble denne faktorinntekta fordelt mellom eierinntekter og lønnsandel ? Jo, eierinntektene økte så kraftig at lønnskostnadene i 1980 utgjorde bare vel 60 % av faktorinntekten

for bedriftene i alt, mot 74 % i 1978.

Både Høyre og DNA stjeler fra de fattige og gir til de rike. DNAs industripolitiske talsmann Finn Kristensen klager i april 1985 over at bedriftenes inntjeningssevne ikke er god nok. LO-ledelsen går ut med null i lønnskrav. Og Gunnar Berge, finanspolitisk talsmann for DNA, sier at de 20 milliardene DNA skal gi til næringslivet forutsetter at arbeidsfolk strammer inn livreima:

"Berge understreket at AP ikke ønsker å gå ut med noe ultimatum til lønsmottakerne, på den annen side etterlot han ingen tvil om at partiet forventer at en eventuell satsing som dette skal telle med i lønnsoppgjørene."

Både DNA og Høyre setter en gigantisk støvsuger ned i lommene på arbeidsfolk for å dra til seg penga deres og gi dem til kapitalistene. Dette må vi få fram. Her er det ikke snakk om noen lommerusk mer eller noen lommerusk mindre, det trengs en politikk med en annen klassekarakter, og det trengs et annet samfunn: sosialisme!

- Det andre området vi må kjøre på når det gjelder "perspektivene", er kapitalismens og imperialismens globale elendighet, som ikke vil skåne Norge og som den norske herskerklassen er med på å opprettholde: De økologiske katastrofene, "sultens politikk", gjeldskrisa, de teknologiske endringene som under vårt samfunnssystem vil føre til omfattende og permanent arbeidsløshet. Dette er den virkelige viktige og brennende spørsmåla i verden, ikke småkjeklinga mellom Gro og Kåre. Men disse spørsmåla er det bare RV som tar opp, og det er bare RV som har et svar på de utfordringene det stiller.

For å få fram disse perspektivene på en konkret måte, kan vi tenke oss at RV bør komme med et utspill av følgende type: Mesteparten av de 100 milliardene som de norske valutaeservene nå utgjør, er plassert i amerikanske banker og statspapirer. Det betyr at de delvis er med og finansierer Reagans star wars-program, og at de dessuten bare er trygge så lenge bankene klarer å tyne 3.verden-landa til å betale gjelda si. Disse penga brukes så reaksjonært som overhodet mulig, og det er en bruksmåte som både DNA og Høyre er enige om. RV kan si: Vi foreslår å bruke halvparten til freds- og solidaritetsformål (må

konkretiseres) og halvparten til fornuftige ting folk har behov for her hjemme (må konkretiseres). På den måten kunne vi få opp premissene for den offisielle norske politikken og få satt de store spørsmåla på dagsorden.

AGITASJON FRA MANGE!

En slik kombinasjon av helt konkrete, lettforståelige saker og de "store spørsmåla" agitert på en god og fengende måte vil bli en bra profil for RV. Men denne politikken må bli alle valgkampaktivisters eiendom, ikke bare listetoppenes !

Kjersti E .

Noe helt annet...?

HVA ER EN VALGKAMPAKTIVIST ?

Hvordan skal vi definere en valgkampaktivist ? La oss for eksempel operere med følgende definisjon: En valgkampaktivist er en person som i perioden 1. august til 9. september (valgdagen) bruker minimum 4 kvelder på å drive valgkamp for RV.

Hvor stor andel av partimedlemmene var valgkampaktivister etter denne definisjonen i de to foregående valgkampene ? Det vet vi ikke nøyaktig, men vi har en begrunna mistanke om at prosenten ikke var imponerende.

Denne gangen bør det bli

annerledes ! Denne gangen bør ingen partiorganer nøye seg med allmenne oppfordringer til medlemmene om å aktivisere seg i valgkampen. Nå må vi få alle som har mulighet til å forplikte seg til å bli valgkampaktivister på forhånd. Vi kan ikke bruke den korte, dyrebare valgkampinnspurten etter sommeren til å trekke apparatet i gang - vi må gjøre det nå ! Og det gjør vi ved å gå på hver enkelt: både partimedlemmer og sympatisører og be dem om å forplikte seg til å bli valgkampaktivister, dvs bruke minst 4 kvelder i uka i den aktuelle perioden. Da vet vi hva slags styrke vi har å sette inn.

K.E.

Typisk

aktivist...

RV-INNSAMLING 1985

KLARER VI Å SAMLE INN 600 000 kroner?

Målsettingen ER høy, men vi samlet inn mer enn 600 000 kroner i 1983. Vi har klart det før og kan klare det igjen! For å få litt mer "kjøtt og blod" på innsamlingen, har jeg satt opp et "valgkamp-budsjett". Dette er et UTDRAK av RVs totale budsjett for 1985, som viser at innsamlingen går til valgkamp-aktiviteter.

Bevilgning til fylkene	kr. 300 000,-
Valgmateriell	kr. 125 000,-
RV-film	kr. 75 000,-
Landsmøte	kr. 50 000,-
Kurs	kr. 50 000,-
Sum	<u>kr. 600 000,-</u>

Bevilgning til fylkene

Landsstyret i RV har bevilget penger til valgkampen i samtlige fylker, men FORUTSETNINGEN for at fylkene skal få hele beløpet fra RV sentralt, er at innsamlingen blir oppfylt. På denne måten er det en sammenheng mellom innsamlingen lokalt og RVs overføringer til fylkene.

Det sto i Klassekampen at innsamlingsfristen er 15.august. Dette er feil. Vi satser på at en stor del av pengene som blir samlet inn, kommer fra folk på gata, på jobben osv. At vi gjennom denne innsamlinga skal bruke masselinja, nå et omland, og komme oss ut av en sirkel hvor innsamling er ensbetydende med å vrenge egne lommer.

DEN BESTE TIDEN for å nå bredt ut, er valgkamp-innspurten fra 15.august til 9.september. Vi ber dere stå på for å oppnå målsettinga innen 15.august, sånn at valgkamp-innspurten brukes til å sikre OVEROPPFYLLING av innsamlingen.

Fristen som er satt for å overoppfylle målsettingen er altså satt for å ØKE INNTEKTENE TIL FYLKENE etter 15.august. Innsamlingen vil pågå fram til valget og muligens litt lenger. Dette krever et stramt opplegg for innsamlingen i parti-laga. Målsettinger og tidsfrister må gis til hvert enkelt partimedlem. Både målsettinger for hva hver enkelt skal gi i forhold til egne inntekter, og for hva hver enkelt skal samle inn. Innsamlingen (og økonomi forøvrig) må følges jevnlig opp i laga og RV-gruppene fram til valget.

Valg-materiell

Penger dere samler inn blir brukt til å subsidiere valgmateriell. Pengene gjør det mulig for oss å selge billig (selv om det er dyrt nok). Mesteparten av materialet dere kjøper fra RV-kontoret, blir solgt under kostpris. Altså er innsamlingen viktig bidrag for at vi skal produsere materiell og for at det skal bli spredt. Å støtte innsamlingen, er å bidra til at RV KOMMER UT med sin politikk, gjennom løpesedler, valgaviser, plakater o.l.

Bjartmar-listene i 1983 viste at det er mange som er villige til å støtte RV på dette grunnlaget. Selv om folk er uenig med oss i mye, er det mange som mener vi har rett til å bli hørt. Forklar folk at vi samler inn penger for å ha råd til å produsere valgmateriell (hvor mange millioner var det LO-kongressen ga til DNA?) og be folk om økonomisk støtte.

RV-film

75 000 kroner for en RV-film er mye penger, beløpet er et MINIMUM av hva det koster å produsere filmen. Om vi setter beløpet lavere, betyr det bare at vi må dekke produksjonsutgiftene seinere, ved å ta en høy leie-avgift. Altså, dere samler inn penger til produksjon av filmen, vi leier den ut (nesten grateis - er ikke helt bestemt enda). Dere viser filmen på møter og stands, hvor dere benytter anledningen til å samle inn penger igjen.

Landsmøte og kurs for valgleidere og listetopper.

Dette er kanskje ikke saker som gir oss mye "penger i potten". Men tenk over det faktum at DNA får rundt 14 millioner kroner til drift av sentralt parti-apparat og sentrale tiltak, av våre skatte-penger. RV får kr. 0. Er det ikke sprøtt at RV må samle inn penger for å kunne avholde noe så elementært som et landsmøte?

RV har ikke lik rett i politikken, og derfor må vi samle inn penger.

RV slåss for folks interesser, derfor fortjener vi penger!

Så, visst kan vi, vi SKAL samle inn mer enn 600 000 kroner.

Lykke til!

Ingvild +
RV-kasserer

"KLASSEKAMPEN MÅ HA FLERE AKTIVISTER"

I løpet av det siste året har Klassekampens nettoopplag vist en synkende tendens. Abonnementstallet har første halvår ligget 200-300 under tallet for samme periode året før. Løssalget gjennom egne kommisjonærer har gått enda mer merkbart tilbake. Dette er en landsomfattende tendens, sjøl om det fins noen få unntak. Alle undersøkelser og rapporter viser at hovedårsaken til svikten er en merkbar reduksjon av antall KK-aktivister. Ettersom ikke bare salgsinntekter, men også statsstøtten avhenger av nettoopplaget, vil avisa raskt kunne få nye økonomiske problemer.

Høstens målsetting for KK-arbeidet er å snu denne utviklinga.

Forutsetninga er at distriktsstyrer og avdelinger følger opp det stående KK-direktivet om regelmessig og fast arbeid med avisa. På landsbasis må langt flere folk mobiliseres til å selge avisa og verve abonnenter. Erfaringene fra tidligere viser at valgkampene gir ekstra muligheter for spredning av KK, samtidig som dette også styrker valgresultatet for RV.

Høstaksjonen for avisa vil foregå i perioden 20/8-1/11. Målsettinga er å verve 1500 nye abonnenter (Betalende, to ukers gratis valgkamptilbud er sjølsagt ikke medregnet)

KKs valgkamptilbud blei presentert i avisa lørdag 25 mai. Filosofien i opplegget er å komme i kontakt med nye lesere og mulige abonnenter. Derfor vil en viktig del av høstens vervearbeid dreie seg om å verve folk som har fått KK gratis i 14 dager i valgkampinnsurten i august.

Valgkamptilbudet går som kjent ut på følgende:

Fase 1 fram til 1.august:
Innsending av navn på folk som er interessert i valgkamptilbudet på avisa. Det beste for avisa vil være "så mange som mulig", men i praksis vil vi ha vansker med mer enn 4000 - 5000 navn.

Vår her obs. på en endring i "vervinga" av gratisabbonnenter, i forhold til KK-oppslaget 25. mai. Vi skal spørre folk om de vil ha et gratisabonnement, før vi setter dem på lista som sendes inn til KK. (Se redegjørelse om dette i KK for 1.juni).

Fase 2 fra 1.august til valget:
Direkte verving av "valgkampabbonnenter" på stand osv. Løssalgkjøpere vil sjøl kunne tegne seg som "valgkampabbonnent" ved å sende inn en talong som vil stå fast i avisa. I denne perioden vil det gjelde to muligheter:

Enten kan en tegne seg som valgkampabbonnent eller så kan en tegne seg som abonnent der tilbudet er at en får avisa 14 dager gratis og så går over til vanlig abonnementspris.

Etter valget skal så bare de som har fått avisa gratis i to uker oppsøkes og spørres om abonnement. Her ligger det sjølsagt en ekstra forpliktelse på de som har sendt inn navn på folk til å følge opp og spørre dem om å bli abonnent.

Etter valgdagen (da valgkamptilbudet om to uker gratis

ikke gjelder lenger) begynner abonnementsverving etter "vanlig modell". Da gjelder kvartalstilbudet på 215 kroner, det blir det vanlige opplegget for å gjenverve tidligere abonnenter, gratis utsending av avisa ei uke til folk som har falt fra det siste året o.l.

KK-utvalget

"BEDRE SKOLERING – FRAMGANG PÅ ANDRE OMRÅDER"

Intervju med DS-formannen i Vestfold

Oppbygginga av partiskolen vil bety sterk satsing på studier og skolering. Behovet for dette har vært lite diskutert i partiet. Det er bakgrunnen for dette intervjuet med "Tor" – formannen i Vestfold DS. I partisammenheng er Vestfolds satsing på ulike former for skolering (fra 1981) unik. Tor har sjøl stått sentralt i dette arbeidet.

Som vi vil komme tilbake til i intervjuet er ikke Vestfolds erfaringer lett overførbare til alle typer distrikter. "Partiskolemodellen" har forsøkt å ta hensyn til dette. Men det synet på studier og teori som har vinni fram i Vestfold er det all grunn til å ta alvorlig. Påstand: Det representerer ei anna linje enn den som er rådende i mange distrikter.

–Kan du begynne med å gi en oversikt over noen av de viktigste prosjektene dere har gjennomført?

Tor: –Et særtrekk er at det meste har vært gjennomført åpent eller halvåpent. Vi har slått to fluer i et smekk: Skolert medlemmene samtidig som vi er blitt mer attraktive for folk rundt oss. Vi har gjennomført 6 lange møteserier om poløk med flere deltakere enn vi er medlemmer i Vestfold AKP(m-l). Vi har hatt egne sommerleire. Ett år en ukesleir – seinere høstleire med svært godt besøk, – og pinseleir(RV). To ganger var sosialismediskusjonen hovedtema – sist år var 90 med på leir om "Arbeiderklassen og kvinnene". To ganger har vi hatt ei ukes sommerskole med intensive diskusjoner og studier. Temaene har

vært "Kapitalen" og "Faglig". Deltakerantallet har vært begrensa - og det har ikke vært med unger. I flere år sto åpne seminarer på halvårsplanene som blei lagt av DS. 50 deltok f.eks. på seminar om filosofi - og det har vært god oppslutning om andre "tunge" temaer. For tida er arrangøransvaret overlatt til avdelinger etc. Noen har fått til mye - andre mindre. Det har vært tilløp til "kollisjoner". På en del av prosjekta har det kommi partifolk fra andre fylker. Dette viser et udekket behov for flere skoleringstilbud andre steder. Forøvrig hadde Vestfold og Telemark ei felles studiegruppe som holdt på i to år med å studere ulike sider ved sosialismediskussionen. Tor har flere vellykka og mindre vellykka opplegg å fortelle om, men av plasshensyn runder vi av med å fortelle om Larvik AKP som nettopp har avslutta en større mateserie om ulike sider ved imperialismen. Det store flertallet av deltakerne var uorganiserte som var uforbeholdne i sin ros over hvor mye de hadde lært.

- Forholda i Vestfold er for spesielle til å ha noen særlig overføringsverdi. Er kommentarer vi har hørt fra andre kamerater andre steder i landet.

Tors kommentar til det: -Sjøl sagt har vi store geografiske fordeler i Vestfold. Avstandene er så korte at vi kan samle folk fra alle Vestfoldbyene til f. eks. lørdagsseminarer. Avstanden til Oslo er også kort - slik at vi har kunnet benytte en del sentrale innledere. På den annen side har vi jo også positive erfaringer hvor dette med korte avstander ikke er så viktig. Jeg trur det er andre grunner til de resultata vi har oppnådd som er like viktige.

Vi ber Tor gå inn på disse grunnene til hva som er oppnådd.

Tor: - et har hele vegen vært en ideologisk kamp - ikke minst i DS - om den prioriteten vi har gitt skoleringsvirksomheten. Det er verdt å merke seg at få argumenterer mot at studiene er viktige, men at de blir møtt med prioriterings- og ressursargumenter. Vi har hatt noen ildsjeler når det gjelder studier og teoretisk arbeid, men det er like mye spørsmål om hvordan vi bruker de ressursene vi har. En fikk f.eks. noe betaling for å sitte en periode og studere "Kapitalen". Jeg trur det var godt anvendte penger. Viktig er det også at vi er kommi inn i en "god sirkel" når det gjelder studiene. Vi tok utgangspunkt i et reelt behov folk hadde for å definere det grunnlaget som partiet skal stå på - og for å lære mer. Noen vellykka seminarer etc. ga appetitt på mer.

-Noen vil kanskje innvende at du undervurderer de reelle motsetningene mellom å bruke ressurser på skolering og på andre oppgaver - og kanskje også mellom å skolere oss sjøl og det store behovet vi har for å komme på offensiven i den eksterne kampen?

Tor: -Hovedsaken må jo være at det blant partimedlemmene er store og potensielle uutnyttede ressurser. Uten at folk hele tida får lære noe nytt, mister de driven i arbeidet. For oss har større vekt på skole-ring bidratt til større utadventd aktivitet (i det meste av perioden), langt færre passive medlemmer, og flere sjølstendige folk. Sjøl sagt er det en reell motsetning mellom alle oppgavene vi har å løse, men argumentene mot studiene er ofte prega av nærsynt kortsiktighetstenking.

-Mye av kritikken mot de teoretiske diskusjonene i partiet har

vært at de har gått utenom avdelingene og favorisert intellektuelle menn. Det har også vært hevda at avdelingsstudiene har vært så som så?

Tor mener Vestfolderfaringene her er temmelig sammensatte.

Han har ganske sterk kritikk mot måten sentralen leda prinsippprogramdiskusjonene på i den siste fasen. Bl.a. på grunnlag av sommerleir- og årsmøtediskusjonene kunne vi målrette avdelingsdiskusjonene mot ei uravstemning i Vestfoldpartiet, hvor alle tok stilling til noen av de viktigste motsigelsene i prinsippprogramdebatten.

Når det gjelder "Kapitalen"-studiene i avdelingene, var de mange steder så som så. En grunn til dette kan ha vært at de ikke ga samme rom for grundighet som pol.øk kursa våre. En annen grunn kan være at de blei "hengende i løse lufta". Jeg mener generelt sett at vi må bli flinkere til å dreie studiene inn mot virkeligheten. Det er nå en viss bevegelse på å studere teori i tilknytning til kvinnekampen og i forbindelse med den teknologiske revolusjonen.

Når det gjelder de generelle problemene i grunnorganisasjonene - så har de vært mye de samme som i resten av partiet. Vi har hatt en viss overrisslingseffekt ved at 1/3 av medlemmene har utvikla seg mye gjennom skoleringsopplegga, og har tatt med seg kunnskapen tilbake i avdelingene. På den annen side er det 1/3 av medlemmene som av ulike grunner ikke har benytta tilbuda. Avdelinger som har vært prega av disse har hatt problemer. Mange av dem som har gjort størst framgang har vært damer, sjøl om mannfolka dominerte diskusjonene på pol.øk kursa. Generelt sett har ikke damer og arbeidere (???Red. komm.) falt utafør i forhold til småborgera,

sjøl om bildet kunne vært nyansert ytterligere.

- Dere har også hatt eksempler på mislykka opplegg. Hva er oppskrifta på at det skal gå bra?

Tor: -Stikkordmessig: Grundig mobilisering (ledelsen for den siste høstleiren vår begynte å jobbe 3/4 år i forveien), beregne publikum -

ta utgangspunkt i reelle motsigelser. På møtene: Ta seg av folk sosialt, og forsøke å aktivisere folk.

Til slutt: Tor vil gjerne ha med at sjøl om Vestfoldpartiet aldri har vært større, så er det akkurat nå store problemer knytta til å sikre kader til å lede fylkespartiet. Situasjonen er langt fra rosenrød - om noen skulle ha fått inntrykk av det! Når det gjelder det teoretiske arbeidet - spesielt - er vi fortsatt ikke på det nivået at det er mange folk som skriver innlegg i debatter etc. - og det er fortsatt motvilje til reell ideologisk kamp.

Tor har ikke fått studert partiskoleplanene nøye, men karakteristisk nok er hans bekymring knytta til om opplegga skal bli for overflatiske. Andre vestfoldinger som har studert planene nøyere er litt redd for at partiskolen ikke skal bli den ressursen i sympatisør- og rekrutteringsarbeidet som studiene har vært i Vestfold.

Studielederen.

KJÆRE PARTIET !

—FRA KAI

Eg fekk så lyst til å skriva nokre ord sidan problema i grunnorgana dine er slik i søkjelyset for tida. Og sidan eg er vald til leiar for første gong for partiavdelinga inne i fjorden.

Det er så mange viktige instansar og interessegrupper som har like viktige meiningar om kva som til ei kvar tid er viktig å jobba med i partiet, at ein stakkar vert ganske matt.

Eg har svært god lyst til å lista opp:

- * skal ein kalla seg kommunist og laget vera veldig partistatus, så må KK-arbeidet prioriterast på topp - til eikvar tid

- * rekrutteringsutvalet peikar på nødvendigheten av nye medlemmer, og kampanja skulle vore starta for månader sidan, og me er alle håp-laust etter målsettinga

- * så har me den store kapitalisme-debatten med obligatorisk lag-smøte

- * valkampen må igang umiddelbart med skulering og førebuing på den viktigste politiske styrkeprøven dette året

- * økonomien er nærmast katastrofal, og kontingenten må opp på lagsmøte umiddelbart, og støtte-medlemsskap må vervast

- * nett ferdige som me er med 1.mai må det utviklast taktikk etter nederlaget i Samorg, ikkje minst for å utnytta pamperiet hjå dei lokale sosialdemokratane

- * så må ikkje taket sleppast i

Kapitalen-studiane som er nærast grunnlaget for verksemda framover

- * men der gnisten vil slå, er i kontakten mellom oss og massane

- * og dei interessante og viktige diskusjonane må foregå i laget

- * men gløym no ikkje å senda inn rapportar om medlemskapen, rekruttering, lagsdiskusjonane, kontingenten og KK-kampanja.

Lista kunne vore gjort atskilleg lenger, berre tenk på kommunistyrearbeidet, fagforeningsarbeidet, støttearbeidet for Syd-Varanger som må igong, førebuing til oppstarting av Kvinnefronten til hausten, jobbinga i nærradioen.....

Kjære Partiet, kunne du ikkje avbryta meg no, og sagt nokre gjen-nomtenkte ord om nødvendigheten av prioritering tilpassa vår situa-sjon?

Me er eit stort lag med eit stort geografisk område å dekkja. Me har mange erfarne, dyktige medlemmer - diverre svært få nye. Likevel er stoda slik at omtrent ingentek fullt og heilt ansvar for saker. Folk tek berre på seg delansvar. Det arta seg slik at me har leiar for studiesirkelen, men ingen rekrutteringsansvarlig. Me har folk som går på kommunestyremøta, men ingen valkampansvarleg. Me har mange som sel Klassekampen, men ingen KK-ansvarleg. Ansvarleg i den forstand at oppgåva vert gjennomdiskutert i forkant av utvikling, om du

forstår meg rett. Ansvarlege må kvitta seg med andre viktige oppgaver slik at ein verkeleg er ansvarleg, har oversikten, får og gir idear, tek initiativ, lagar planar, ber om kaderhjelp etter plan og grunngjeving, stiller målsettingar, gjev rapportar til styret jevnleg. Altså utstrakte fullmakter til den ansvarlege. Armslag til arbeid. Andre sakar skal berre jobbast med av lyst og overskot.

Korleis skal eit stakkars lagstyre ellers makta å førebu dei interessante politiske diskusjonane om tida skal gå med til å gjeta, masa og tyta på folk med same politiske nivå som styret sjølv, men som også har tusen fingar på tusen saker - som dei er med på på ein måte, men som dei er heilt uansvarlege i forhold til??

Eg ser at folk skriv i blada dine, og han i Dalen som meinte at kampen om grunnorganisasjonane sin betydning ville stå i laga, tykte eg mykje om. Men det er ikkje alltid at dei av dykk som sit over

oss gjer det så mykje lettare.

Du Arne, som har ansvar for organisasjonen, kunne kanskje gi eit par råd og vink til styret vårt, du!

Ei anna sak eg har tenkt på er om lagstyret er politisk feige. På ein måte er me plassert i styret fordi det passa best at me sat der, utan å tenkje på at styret er ein maktposisjon. Eg har tenkt som so at denne makta som me egentleg ikkje er tiltenkt, den skal me nytta oss av. Vedta styrefråsegner. Ta politiske initiativer. Kort sagt ta mål av oss til å bli den reelle ledelsen for partiet, så kan dei som valde oss sitja der med lang nase fordi dei sneik seg unna styreposisjonar og no synes kanskje ny-styret går litt for langt. Kanskje er det ein føresetning for å få slagkraftige lag, at lagsstyra bestemmer seg for å bli slagkraftige dei og.

Men no får de ha det. Lange innlegg les ein ikkje lenger, veit du.

Kai.

STRATEGIDEBATT

I samband med diskusjonene rundt strategisk plan for partiet, følger vi opp med enda noen innlegg om "strategisk periode".

Det har tidligere vært innlegg om dette (ifjor fra Oslo-formannen

og Frøy, og det var innlegg om dette i februarnummeret). Her følger vi opp med 3 innlegg fra en debatt i et distriktsblad, og ett innlegg fra et annet distriktsblad.

HVA ER EN STRATEGISK PERIODE?

Olav

TF-bilaget om strategisk planlegging og neste landsmøteplan behandler begrepet "strategisk periode" på en måte som etter min oppfatning er uklar, i verste fall feil.

Bilaget åpner med å si (1.1) at:

"Strategien dreier seg om vilkåra for å vinne en krig som helhet. I motsetning til taktikk, som dreier seg om vilkåra for å vinne et enkelt slag"

Dette syns jeg er en grei og hensiktsmessig forenkling for å kunne skille mellom de to begrepene. Så til det videre(1.2):

"Overført på kommunistisk politisk kamp dreier strategi seg om vilkåra for å vinne den politiske klassekampen om statsmakta".

Også dette er en grei definisjon, som setter begrepet strategi inn i en politisk-historisk sammenheng. Om "strategisk periode" sies det (1.4) at dette er:

"..en periode der den politiske strategien (ikke) endrer seg betydelig".

Og endelig at:

"Den strategiske perioden vi er i nå, er perioden for sosialistiske revolusjoner".

Etter min mening er alle sitatene overfor greie, og definerer begrepene strategi-taktikk og strategisk periode på en måte som gir mening og sammenheng.

Men, så kommer det problematiske: I punkt 1.4 står det at;

"Det er også mulig at perioden tar slutt ved en sovjetisk okkupasjon (angrep). I et okkupert Norge vil strategien være å kaste ut okkupanten".

Og:

"Krigen for frigjøring vil være en ny strategisk periode".

Billedlig forstår jeg det siste slik, at mens vannet ble skifta i badekaret så forsvant ungen også. Eller: sim sala bim, så ble revolusjonen og sosialismen borte. Rett skal være rett. Nedenfor i punkt 1.4 står det at "straks frigjøringskampen er over inntreier en ny strategisk periode, fram mot den sosialistiske revolusjonen".

Men, likevel. Denne bruken av begrepet "strategisk periode" er jeg uenig i. Jeg mener at forfatterne av bilaget her har blanda sammen og setter likhetstegn mellom de strategiske perspektivene til Motstandsfronten(MF) og Kommunistpartiet(KP). MF har i all hovedsak en militær seier som sitt strategiske mål, mens KP har et strategisk mål som går utover en militær seier i frigjøringskampen (konfr. Mao om politikken som må styre børsa).

Selv om definisjonen av begrepene strategi-taktikk bruker krigen som bilde, så er det ikke dermed bestemt at disse begrepene bare kan brukes i sammenheng med krig. MF må bruke militær strategi for å vinne endelig seier i den militære kampen mot okkupasjonsmakta. Dermed har MF oppnådd sitt strategiske mål, og er ferdig med sin jobb (i allefall i prinsippet). Et KP som fullstendig har innpassa seg under den samme strategiske ramma og målsettinga som MF, og altså ikke strategiske mål utover en seier i frigjøringskrigen, det spiller hasard med den historiske oppgava si, nemlig kampen om statsmakta.

Strategien er overordna taktikken,

Å vinne en militær og endelig seier over en okkupasjonsmakt fra ei supermakt er ingen liten oppgave, men en oppgave som krever all den strategiske og taktiske kløkt, mot og dristighet, og utholdenhet som tenkes kan. AKP har programfesta hovedlinjene en slik kamp må føres etter ;den langvarige folkekrigen. Bare ved å mobilisere maksimalt hele arbeiderrklassen ,alliert med de store småborgerlige gruppene og alle patriotiske elementer i befolkninga, kan vi ha håp om å seire militært over en styrkemessig overlegen fiende. Hvorfor er det bare AKP av alle politiske partier og grupper i Norge som har programfesta den langvarige folkekrigen som veien å gå til nasjonal frigjøring og sjølstendighet? Jo, fordi AKP er det eneste revolusjonære partiet i Norge, og ikke bare tar sikte på å vinne krigen men også seieren. En politisk mobilisert og væpna arbeiderklasse ,gjennom frigjøringskrigen alliert og sveisa sammen med alle de patriotiske gruppene i folket ellers, gir det aller beste utgangspunktet for den

endelige kampen om statsmakta i Norge.

Jeg mener altså at hvis begrepet "strategisk periode" skal brukes på en fornuftig måte, så må det være fordi det gjør det lettere å se hva som er den overordna strategien for perioden, hva som er innrettinga på alle kampene innafor perioden. Videre mener jeg at KP må ha en innretting på arbeidet sitt under en frigjøringskrig, som går lenger enn til å kaste ut okkupasjehobsmakta. For å ta et lite skritt ut på tynn is, vil jeg si at for KP er seieren i frigjøringskrigen et taktisk spørsmål i den strategisk overordna kampen om statsmakta i Norge.

Tilslutt vil jeg si at etter min mening inviterer TF-bilagets bruk av "strategisk periode" og avgrensing av frigjøringskrigen som en strategisk periode, til militarisme ,økonomisme, eller reformisme om en vil: Militær seier er alt-klassekampen ingenting!

De som mener jeg tar feil, eller som mener at jeg har gjort en maur til en elefant, bør si fra skriftlig gjennom vårt utmerkede diskussionsblad.

OLAV

STRATEGISK PERIODE

Per

Laget mitt har diskutert den strategiske langtidsplanen til partiet. Eg meiner at den går fram til at arbeiderklassen har tatt makta. Den tidsbolken kan vera oppdelt i fleire politiske tilhøve, blant anna førkrigstid og krig. Deretter ein lang okkupasjon av landet.

Taktikken vil da bli tilpassa dei ulike tilhøva. I ei krigstid vil taktikken få ei særskilt utforming. Den revolusjonære strategien vil vera den samme.

Skal krigen føre til revolusjon kan ikkje den revolusjonære strategien legges på hylla"

Den uorden krigen skaper kan vera en god ting for revolusjonen.

PER

-Svar til Olav og Per.

Erling

I 1938 skreiv Mao Tse Tung artikkelen "Rolla til det kommunistiske partiet i den nasjonale krigen" (Verker i utvalg , 2, Oktober)

"Hold fast på både enhetsfronten og sjølstendigheten til partiet"

Vi kan bare overvinne vanskene, slå fienden og bygge et nytt Kina dersom vi beslutsomt holder fast på den nasjonale enhetsfronten. Dette er heva over tvil. Samtidig må alle partiene og gruppene i enhetsfronten holde fast på den politiske, ideologiske og organisatoriske sjølstendigheten sin. Dette gjelder for Kuomintang, kommunistpartiet og alle andre partier og grupper. Prinsippet om demokrati i Folkets tre prinsipper tillater både at alle partier og grupper slutter seg sammen, og at alle er sjølstendige i forhold til hverandre. Å bare snakke om enhet og fornekte sjølstendighet, ville være å gå bort fra prinsippet om demokrati. Verken kommunistpartiet eller noen annen parti ville gå med på det. Det er ingen tvil om at sjølstendigheten innafor enhetsfronten er relativ og ikke absolutt, og at det ville undergrave den allmenne politikken med enhet mot fienden, dersom vi så den som absolutt. Men, vi må ikke fornekte den relative sjølstendigheten. Hvert parti må ha sin relative sjølstendighet, det vil si relativ frihet ideologisk, politisk og organisatorisk. Den allmenne politikken med enhet mot fienden ville også bli undergravd dersom vi ikke fikk ha denne relative friheten, eller dersom vi ga

den fra oss frivillig. Alle medlemmer av kommunistpartiet og alle medlemmer av vennligsinna partier må forstå dette klart.

Det samme gjelder forholdet mellom klassekampen og den nasjonale kampen. Det er et grunnfesta prinsipp at vi må sette motstanden foran alt anna under motstandskrigen. Derfor må klassekampen underordnes motstandskrigen og ikke stå i strid med den. Men, det finns klasser og det finns klassekamp, og de som nekter for at det finns klassekamp tar feil. Den teorien som prøver å nekte for dette, er helt feilaktig. Vi nekter ikke for at det finns klassekamp, vi tilpasser klassekampen. Vi går inn for politikken med gjensidig hjelp og gjensidig innrømmelser. Den politikken kan ikke bare brukes på forholda mellom partier, men også på forholda mellom klasser. Enhet mot Japan krever at vi fører en politikk som egner seg til å regulere de gjensidige forholda mellom klassene, slik at det arbeidende folket ikke blir uten politisk og materiell trygghet, samtidig som det blir tatt hensyn til interessene til de rike. En slik politikk oppfyller kravet om solidaritet mot fienden. Det skader motstandskrigen dersom vi bare bryr oss om den ene sida og ser bort fra den andre"

Tjener det arbeiderklasses interesser at AKP endrer sin politikk når hovedmotsigelsen i Norge skifter? Krig og okkupasjon vil påføre det norske folket store lidelser. Det er vår plikt å gå i spissen for å kaste ut alle okkuperter, og forene alle krefter som lar seg forene.

Olav argumenterer for enhetsfront, men går inn for at klassekampen

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKP's partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
skal være overordna den nasjonale
krigen ("...for KP er seieren i
frigjøringskrigen et taktisk
spørsmål i den strategisk overordna
kampen om statsmakta i Norge").

Per avviser klarest prinsippet til
Mao om forholda mellom klassekamp
og den nasjonale kampen. Pers linje
er ei linje der klassekampen alltid
er absolutt ("Skal krigen føre til
revolusjon kan ikkje den
revolusjonære strategien legges på
hylla").

Min påstand er at dersom AKP bare
går inn for en politikk som egnar
seg for de klassene som har interes

se av revolusjon og sosialisme, kan
det bli andre (f.eks. deler av
borgerskapet) som vil ta over initi
ativet og ledelsen av frigjørings
kampen. ei anna mulighet er at
frigjøringa av landet blir den
seirende imperialistmaktas verk
(som i Norge i 1945). Begge disse
mulighet gir motsatt resultat av
det teoriene til Olav og Per går ut
på.

Mener Per og Olav at det er partiet
som bryter med Maos prinsipper ?
Jeg mener det er Per og Olav som
bryter med disse politiske retnings
linjene og er interessert i å vite
hvorfor dere mener vi må avvise dem
i Norge.

KRIGSFAREN

Partiets syn på krigsfaren er
i ferd med å endre seg. Tre viktige
saker som understreker dette er
sentralkomiteens vedtak om militær-
programmets status, materiale om
strategisk planlegging i neste
landsmøteperiode og en artikkel i
Røde Fane av Gunnar Gjertsen, "Vil
Sovjet angripe Europa?". Alle disse
dokumentene og flere til trekker i
samme retning. Sovjet er i ferd med
å få store problemer, og krigsfaren
minker.

Jeg mener det er i ferd med å
utkrystallisere seg tre forskjel-
lige syn på krigsfaren. En gruppe
står for det gamle synet om at
krigsfaren øker og at Sovjet ut fra
styrke vil starte en 3. ver-
denskrig. En gruppe mener også at
krigsfaren øker, men at det ikke er
akutt fare for krig og at utviklin-
gen framover er usikker. En tredje
gruppe mener at Sovjet svekker seg
og vil være ute av stand til å føre
krig mot den andre supermakten.

Den siste gruppen fører en del
interessante argumenter i marken
som det er verdt å se nærmere på.

DEN NYE INDUSTRIELLE REVOLUSJONEN

Sovjet vil ha større problemer
enn USA og Vesten med innføringen
av 3. bølge teknologi. USA og Japan
er i dag ledende i å ta i bruk den
nye teknologien. Vest-Europa har
også problemer, men ikke så store
som Øst. Øst har problemer med å
tilpasse utdanning og kultur til
den nye tiden, samfunnsmaskineriet
er tregt og byråkratiet er et stort
hinder. For 25 år siden var Sovjets
bruttonasjonalprodukt 40% av USAs,
mens det i 1980 var 7%. Kritikerne
av partiets offisielle linje mener
at denne langsiktige tendensen kan
snu seg til USAs fordel, fordi Vest
er overlegen Øst i innføringen av
ny teknologi. Et slikt syn undermi-
nerer vår utlegning av den ujamne
utviklingen mellom imperialistmak-

tene som kilden til krig. Sovjet som den oppadstigende makt som utfordrer den gamle og krever nyoppdeling av verden på grunnlag av styrke og ikke som en desperat makt på nedtur.

I vest snakker borgerne om en ny tid for kapitalismen, en fjerde tidsalder. Kommunistene er mer skeptisk, men ser den nye teknologien som inngang til kommunismen. Kapitalismen kan ikke romme så avanserte produksjonsmidler, vi vil så å si produsere oss inn i sosialismen. Sosialismen vil ikke lenger komme som et resultat av krig mellom stormaktene, men som resultat av store klassekamper i kapitalistiske land.

AFGANISTAN OG POLEN

Noen av kritikerne av den gamle parolen vår om at "bare sosialistiske revolusjoner i supermaktene kan hindre krigen", trekker fram problemer Sovjet har i egne områder. Stikkord er Afganistan, Polen, tilnærming mellom Øst- og Vest-Tyskland. De trekker fram befolkningsøkningen i muslimske områder i Sovjet og deres sympatier med andre muslimer, f.eks. afghanere. Noen har antydnet muligheten av muslimske opprør i Sovjet sjøl som en mulighet for å stoppe krigen. De trekker også i tvil ideen om at Sovjet får med seg sine Østeuropeiske vasaller i et eventuelt felttog mot vest.

MILITÆRE FAKTORER

Røde Fane artikkelen i nr. 4/84 bringer til torgs militære argumenter mot et sovjetisk angrep på Vesteuropa. Den hevder at våre tradisjonelle oppfatninger om sovjetisk konvensjonell overvekt i Europa i verste fall er feil, i

beste fall bare en del av sannheten. Den legger vekt på Sovjets problemer med overføring av materiell og forsyninger pga. forskjellig sporvidde på sovjetisk og europeisk jernbane. Artikkelforfatter Gj. mener at overføringene fra USA er mulig i stor grad. Han argumenterer med at store deler av den sovjetiske flåten er innestengt og lette å sperre inne. Konklusjonen på artikkelen er at Sovjet ikke kan begi seg ut på militære eventyr i Europa, men at de kan engasjere seg i mindre konflikter f.eks. i Midtøsten.

LINJESKIFTE?

Er våre linjer om en revolusjon i forlengelsen av en folkekrig mot Sovjet under revisjon? Skal denne linjen erstattes med den mer kalssiske om arbeiderklassens opprør mot eget borgerskap som følge av den nye industrielle revolusjon? Det vil stå kamp om disse linjene og ikke minst om prioriteringen av kreftene i den daglige jobbingen. En utvikling som går i retning av arbeiderklassens opprør mot eget borgerskap ville bety en større vektlegging på faglig og parlamentarisk arbeid og alt annet arbeid som i første rekke betyr en politisk og moralsk seier over borgerskapet. En utvikling i retning av verdenskrig stiller krav om dobbel strategi. Samtidig som vi forbereder oss sjøl og massene på revolusjonær folkekrig og delvis samarbeid med borgerskapet, må vi her og nå drive klassekamp mot det samme borgerskapet. Til syvende og sist er det virkeligheten sjøl som bestemmer hva vi skal gjøre. Problemet er at de politiske linjene og prioriteringen sleper etter endringene i økonomi og politikk.

HVORDAN BRUKER VI KREFTENE

Altså mener jeg at det ikke er noen grunn til å endre på de viktigste standpunktene i militærprogrammet og prinsippprogrammet som omhandler krig/fred problematikken. En viss økonomisk og militær fremgang for USA må ikke få oss til å omvurdere utviklingen av krigsfaren i vestentlig grad.

Det er forholdsvis lett å kontrollere og påpeke endringer i partiets programmatisk standpunkter. Verre er det å undersøke hvordan kreftene blir brukt, hva slags politikk arbeider vi med, hvordan endre tenkingen seg i forhold til endringer i økonomi og politikk.

I partiets planer for -85 mener jeg det er en klar tendens til å legge vekt på faglig, kvinne,

palamentarisk arbeid som passer best sammen med tenking om revolusjon av klassisk type. Anti-imperialisme, forsvarspolitik, beredskapsarbeid som passer best sammen med en strategi for folkekrig er tonet ned i hvert fall i -85. Ser vi på prioriteringene i perioden fram til -88 ser det litt lysere ut.

Men den internasjonale situasjonen kan raskt endre seg. Da kan SKs viktige forutsetning for planen, nemlig at det er lite sannsynlig at krig bryter ut, vise seg å være skjebnesvanger. En rask endring i verdenssituasjonen i retning krig vil uansett sette oss i en ekstremt vanskelig situasjon. Men det er ingen grunn til at vi skal være like uforberedt som i 1940.

Rudolf

AKP(m-l) OG UNGDOMSFORBUNDA

UTTAELSE FRA NKS SITT LANDSMØTE

OM FORHOLDET MELLOM PARTIET OG NKS

NKS sitt 5. landsmøte ønsker å uttrykke følgende om forholdet mellom studentforbundet og partiet:

Landsmøtet vil uttrykke støtte og tillit til partiet sin politikk og den nye ledelsen som er

valgt på AKP sitt landsmøte.

I landsmøteperioden har det stått linjekamper i såvel partiet som i ungdomsforbunda. Vi vil slå fast at disse er blitt behandlet på kameratslig vis mellom organisasjonene og innad i NKS.

Landsmøtet i NKS er derfor ikke i tvil om at partiet har kommet styrket ut av sitt landsmøte, og at AKP fortsatt

representerer kjerna i den revolusjonære bevegelsen i Norge.

Spesielt vil vi ta utgangspunkt i AKPs landsmøtevedtak om å prioritere ungdomsforbunda. NKS ser vedtaket som et viktig ledd i å styrke den samla revolusjonære bevegelsen i Norge. Men dette betyr at partiet må endre sin praksis når det gjelder partimedlemmer som er studenter. Spesielle tiltak må tas her.

NKS, Rød Ungdom og AKP har mye å lære av hverandre.

Spesielt vil vi framheve partiet sin rolle i arbeiderklassens kamp og styrke på arbeidsplassene. Men studenter og intellektuelle er også en viktig ressurs for den revolusjonære bevegelsen og har vært det til alle tider. AKP må derfor i framtida, i tråd med sitt landsmøtevedtak, ta mer alvorlig på å bruke de ressursene som kunnskapen til de intellektuelle representerer. Spesielt vil vi nevne aktiv bruk av

hovedfagstudenter til vitenskapelig arbeid for partiet.

En god start for å bedre på forholdet mellom studentforbundet og partiet ville være partiets tilstedeværelse på NKS sitt landsmøte. Under avviklinga av det 5. landsmøtet, har NKS gått gjennom landsmøteperioden politisk og organisatorisk, med de viktige prinsipielle diskusjoner dette medfører.

NKS har videre jobbet ut et studentpolitisk handlingsprogram som vil bli et viktig grunnlag å jobbe på for den nye ledelsen og

hele organisasjonen i tida framover. Landsmøtet vil derfor beklage sterkt at ikke partiet fant mulighet til å stille.

Den revolusjonære bevegelsen i Norge er stilt overfor store utfordringer i klassekampen. Vi håper på et godt samarbeid mellom NKS, Rød Ungdom og AKP for å løse oppgavene vi er stilt overfor i tida framover.

AKP(m-1) OG UNGDOMSORGANISASJONENE

Dette innlegget blei til etter at vi diskuterte partiteori i laget vårt. Først vil vi gi helhjerta støtte til sentralen som dette semestret ga direktiv om at alle laga skulle diskutere partiteori. Dette er en diskusjon NKS trenger. Over til saka:

I løpet av partidiskusjonen i laget kom vi inn på hva slags linje AKP har til sine ungdomsorganisasjoner. Lenin og Mao påpekte at et kommunistisk parti aldri kan overleve uten ungdomsorganisasjoner som de kan

rekruttere fra. Den revolusjonære krafta ligger hos ungdommen.

De erfaringene laget har, forteller oss at det kan se ut som om AKP "systematisk" og gjennom lang tid har "boikotta" ungdomsorganisasjonene sine. Bortsett fra ei "krampetrekning" partiet hadde i "Ungdomskampanja 76".

Etter denne kampanja tok partiet sjølkritikk på at de i stedet for å gi veiledning/støtte/rådgivning til ungdomsorganisasjonene, gikk inn og gjorde arbeidet for dem, og dermed også undergravde demokratiet i ungdomsorganisasjo-

nene.

Vi vil komme med noen eksempler vi har på hvordan AKP vurderer f. eks. NKS sin betydning: - I partitalen til AKP 1. mai ifjor, som bl.a. var innretta på verving, ble ikke NKS nevnt med ett ord, og RU i en bisetning. Begrunnelsen vi fikk på forespørselen etterpå var at "de glemte det". Veit ikke partifolk at NKS eksisterer eller?

- Ingen fra AKP møtte opp på NKS sitt nylig avholdte landsmøte. Grunn: Sjukdom. Vi trudde at partiet hadde mange folk som var egna til å representere AKP på landsmøtet vårt, vi?

Det er klart at folk kan bli sjuke. Men hvis man ser på ei oppgave alvorlig nok, så sørger man for å sikre vara i tilfelle f.eks. sjukdom.

Egentlig burde landsmøtet ha fatta en "avskyresolusjon" til partiet angående denne saka. Den burde ikke ha vært vanskelig å begrunne politisk iallefall. Vi burde ta sjølkritikk for at vi ikke tok dette mer seriøst opp.

- Årsmøtet i Oslopartiet inviterte ikke NKS og RU. Begrunnelsen veit vi ikke, men de hadde kanskje glemt det?

- NKS og AKP har ei avtale om at partifolk som studerer, skal ha ei hovedoppgave i NKS. Avtalen er gammel, men fortsatt like gyldig. Vi mener at partiet ikke tar denne oppgava alvorlig nok. Det er en hard kamp nesten bestandig når sånne overføringer skal skje. I laget vårt kjennes det nesten som om vi må bruke mer krefter og gode overtalelsesevner overfor partiet enn overfor folk vi verver.

Dette var noen eksempler. De kan sees som enkelthendelser, og de kan ses på som noe som henger sammen. Vi trur det siste. Laget mener at: UTEN AT DENNE LINJA BLIR KORRI-

GERT, SÅ VIL DEN SPRE RESIGNASJON OG KANSKJE FØRE TIL AT PARTIET PÅ LENGRE SIKT IKKE KAN OVERLEVE.

Fordi:

Hvis AKP skal være et revolusjonært kampparti - noe vi vil at AKP skal være - så må det bety at de trenger folk med revolusjonær teori og erfaring. Tenk på hvor viktige ungdomsorganisasjonene er i denne sammenheng. Folk fra ungdomsorganisasjonene som etter hvert går inn i partiet, har revolusjonær erfaring og teori allerede når de kommer inn i partiet.

AKP vil vise at de er kvinnes, arbeidernes og ungdommens parti spesielt. Hvordan oppnår de det? Ved å nedprioritere arbeidet med ungdomsorganisasjonene sine, og legge opp ei linje for å verve fra NKS og RU sine rekrutteringsområder? På oss virker dette mildest talt bakvendt og fullstendig "teoriløst" (sett i forhold til kommunistisk teori).

Vi mener at AKP nå ikke fungerer politisk ledende overfor oss, men vi vil gjerne at AKP skal gjøre nettopp det. Vi avviser alle som mener at AKP bør bli et masseparti, vi vil ha et sterkt AKP. Derfor reiser vi denne kampen/debatten, for å vise at AKP har et avvik i forhold til kommunistisk teori i sitt syn og sin praksis overfor ungdomsorganisasjonene sine.

Vi vil ha et NKS som er underordna AKP, og avviser i denne sammenhengen debatten fra de som mener at NKS skal være uavhengige av AKP.

NKS må reise kampen for å korrigere partiets linjer i denne saka.

Kameratslig hilsen
NKS-lag i Oslo.

KOMMENTAR FRA SKAU:

SKAU vil følge opp diskusjonen om forholdet mellom partiet og NKS.

Vi vil beklage, på SKs vegne, at vi ikke var tilstede på landsmøtet. Kameraten som skulle dit ble sjuk dagen før, og det innebar både sikkerhetsmessige og

praktiske vansker å få satt inn en reserve, når dette ikke var lagt opp til på forhånd.

Det er berettiget å stille spørsmål ved prioriteringa, når vanlig praksis er at det ikke settes opp reserver ved slike anledninger.

SKAU

SVAR TIL "STEPPEULVEN"

Sigurd A

Signaturen "Steppeulven" hadde i forrige nummer av TF et innlegg der han drøftet arbeiderkorrespondentenes kår i Klassekampen. Utgangspunktet var det han sjøl oppfatter som dårlig behandling da han i et års tid skreiv småstykker for avisa. Jeg skal dele svaret i to:

1) Først en kommentar til hans eget eksempel. Da "steppeulven" begynte å skrive sine rapporter fra landeveien var jeg som redaktør glad for det. Ikke minst etter at Kit C... gikk iland var det et stort behov for korrespondenter med evne til å skrive levende rapporter fra jobben og livet rundt. "Steppeulvens" bidrag ble da også trykt med god plassering, oftest i lørdagsnumre.

Konflikten oppstod da han sendte oss en svært lang reiserapport

fra Polen. Ettersom den i tillegg ikke var illustrert, mente vi at den var alt for lang til å trykke. Vi valgte da å trykke et lengre utdrag i stedet for å legge artikkelen vekk.

I sitt neste bidrag ønsket "Steppeulven" å skjelle ut redaksjonen fordi han ikke hadde fått hele Polen-brevet på trykk. Det ble nektet. vi betraktet han som en fast, frivillig bidragsyter til avisa, og debatten om Polen-artikkelens lengde som uvedkommende for leserne. Derfor fikk han også et personlig svar fra meg på kritikken og ble nektet å introdusere en offentlig debatt om saka i KKS spalter. Den samme praksis har vi fulgt i andre og tilsvarende tilfeller.

Den dag i dag mener jeg at avgjørelsen var riktig. Hvis redaksjonen ikke skal kunne redigere/forkorte slike artikler og reisebrev, blir vi ute av stand til å gjøre den jobben vi skal for

2) "Hvorfor ønsker ikke avisa arbeiderkorrespondenter?" spør "Steppeulven". Hvor har han det fra at vi ikke ønsker det? Dessverre er ikke problemet så enkelt å løse som at avisa "må gå aktivt ut for å få korrespondenter".

I løpet av de siste 4 åra har det vært to landskonferanser for korrespondenter, den siste av dem med god deltakelse. Endel korrespondenter har da også seinere gjort en glimrende jobb. (Og de blir ikke mindre arbeiderkorrespondenter av at artiklene signeres personlig og utstyres på samme måte som journalistenes artikler i avisa.)

Det er ikke tvil om at vi får gitt disse aktive korrespondentene alt for liten respons, veiledning og kritikk. Styrkinga av redledelsen i avisa vil forhåpentligvis også gi bedre muligheter til dette. Noen ganger fortjener vi også kritikk fordi innsendte bidrag kan bli liggende for lenge eller ikke få god nok behandling.

Men hovedårsaken til at det er for få korrespondenter er likevel

en annen. For det er idag ik prioritert noe sted i partiet at folk skal fungere som korrespondenter. Minst halvparten av dem som vi hadde på den siste konferansen (med innledninger om journalistikk, fotografering, nyhetsjobbing og andre sider av korrespondentjobben) hørte vi etterpå ikke noe fra. Folk som har vært fine medarbeidere får andre politiske oppgaver og må kutte ut.

Når det gjelder tips og ønsker får vi faktisk en god del, ofte mye mer enn vi klarer å følge opp. Dersom enda flere rundt om i landet venner seg til å kontakte avisa, sende bidrag, tipse om saker, vil "råmaterialet" bli enda rikere. Og avisa kunne bli bedre.

Kanskje en korrespondent-konferanse med brei deltakelse - og en klargjøring av denne virksomhetens plass i partiarbeidet - vil bringe oss et skritt framover? Meld gjerne fra interessen direkte til KK-redaksjonen.

Ellers nyttet jeg høvet til å ønske "Steppeulven" hjertelig velkommen tilbake som medarbeider.

KK-SAKA

REDEGJØRELSE FRA DE EKSLUDERTE I KK

Fredag 21. desember gjennomførte 14 medlemmer i KK-redaksjonen en streik. 5 var ikke med, av disse var 2 enige med de streikende i sak, men mot å aksjonere. Vi streika i tre timer og femten minutter. Streiken satte aldri lørdagsavisa i fare.

Dette - pluss etterfølgende eksklusjon fra AKP(m-l) og forsøk på å sparke oss fra jobben - er bakgrunnen for den korte redegjørelsen vi her gir. En lengre, grundig redegjørelse er gitt SK. Her følger noen viktige momenter streiken må ses i lys av:

-Redaksjonen i KK diskuterer aldri politikk. Bortsett fra overflatiske meningsutvekslinger på halvtimeslange morgenmøter, diskuterer redaksjonen aldri den redaksjonelle linja i avisa. Om vi reint tilfeldig velger blant store saker i KK høsten -84 - verftskrisa i Horten, gruvedriften i Syd-Varanger, India ved Indira Gandhis bortgang, presidentvalget i USA - har alle saker en ting felles: De har aldri vært gjenstand for debatt i KKs redaksjon. I disse og liknende saker er det som står på trykk i KK resultat av den enkelte journalists, evt. journalist-teams vurderinger. Det mest illustrerende eksempel er likevel handlinga av AKP(m-l)s landsmøte høsten 1984. Landsmøtet og dekninga av begivenheten i KK ble aldri diskutert i redaksjonen. Med unntak av den offentlige pressekon-

feransen som kunngjorde landsmøtet, ble all dekning av landsmøtet satt ut av avisa og forble et ikke-tema i redaksjonen. Eksempel på politisk mobilisering av redaksjonen? Vi velger å se det som et eksempel på at redaktøren konsekvent saboterer alle tilløp til politisk debatt i redaksjonen.

- Motsigelsene rundt ansettelsen av vikar er blitt framlagt som hovedsaklig et økonomisk spørsmål. Dette er en grov forvrengning av virkeligheten. En så å si samla redaksjon avviste de økonomiske argumentene som "vikarierende". Om det var økonomi som lå til grunn for ledelsens disposisjoner, ville det så utvilsomt vært lønnsomt å ha en fast vikar ansatt - i motsetning til å basere seg på tilfeldige dagsvikarer. Vikarbudsjettet for KK våren 1985 vil kunne vise dette med all mulig tydelighet. Men økonomi skulle vise seg bare å være et skalkeskjul. - Bak ansettelseskonflikten i KK lå det politiske beslutninger. Problemet lå i at Nina Jr - som det store flertallet ønska å ha som vikar i de fem månedene som gjensto av Odd I - s vikariat - ikke var partimedlem. Dette "problemet" ble aldri lagt fram verken for redaksjonskollektivet eller for partiavdelinga. Tvertimot. På direkte spørsmål om dette var konflikstens kjerne, ble det aktivt avvist av partiledelsens representanter på bedrifta. i sin konsekvens er dette fraksjonell virksomhet; å holde

motsigelser skjult for partiet.

- Undertrykking av motsigelser. Det er gjort mange feil fra alle hold i avisa siste året. Politikken med å undertrykke motsigelser er de viktigste feila begått av redaktøren og SK/AU. Dette er et gjennomgående trekk i alt fra redaktørens ledelse av redaksjonsstaben, behandlinga av personalsaker i høst, ønsket om rituelle sjølkritikker, eksklusjonene og i forsøket på å fjerne oss tre fra avisa.

9.januar arrangerte SK/AU et møte for alle ansatte AKPere i Klassekampen A/S. Det var fire innledninger på møtet, - alle holdt av representanter for SK/AU. det var ca. 40 til stede på møtet, og 2 min. taletid for alle, - etter at innlederne hadde boltra seg fritt. Det var ingen vilje til reell debatt, noe som ble understreka av at alle avdelinger utenom redaksjonen hadde hatt forberedelsesmøter. Dette var et møte der redaksjonen skulle "tas" - ikke noe oppklarings/debattmøte. SK/AU satte fram krav om sjølkritikk fra alle som hadde deltatt i streiken. 14.januar leverte alle sine brev til SK/AU. 2 - to - dager seinere bekjentgjorde Kjersti E. eksklusjonene av oss tre. Kjersti E. og andre har seinere sagt i pressa at vi ble ekskludert for ikke å ha tatt sjølkritikk. Ikke en gang det er helt sant. Vi gjorde det klart at vi på daværende tidspunkt - ensidig og uten at også den andre sida i konflikten, avisledelsen, ble gjengstand for kritiske undersøkelser - var vi ikke villige til å gjøre rituelle knebøyninger. Opp imot dette sikra de tre orda "jeg tar sjølkritikk" partimedlemsskapet for flere. Dette er "albansk", og i de dårligste tradisjonene for partier av vår type. Eksklusjonene forsvares med at det er nødvendig å

oppretholde respekten for vedtektene, ikke med at vi er fiender av partiet. men i vedtektene står ingenting om følgene av manglende sjølkritikk. Tvert imot sier vedtektene klart at denne typen sjokkesklusjoner bare skal anvendes i tilfeller av agent- og provokatørvirksomhet (se partivedtektene om partimedlemsskap, paragraf 4, s.83 og 84). SK/AU har brukt vedtektene i et forsøk på å undertrykke motsigelser til redaktørens og SK/AUs ledelse av avisa. Dette er ikke i pakt med vedtektene. Det er SK/AUs oppgave å forvalte vedtektene. I denne saken valgte de den alvorligste reaksjonen vårt parti har, - uten å gi oss beskjed på at manglende sjølkritikk var ensbetydende med eksklusjon. SK/AU ba oss aldri forklare hvorfor vi ikke ville ta sjølkritikk etter å ha mottatt våre brev. Således fikk vi heller ingen mulighet til å forsvare oss, noe vedtektene setter som en klar forutsetning i slike saker.

- Kvinneundertrykking. For å ta opp kampen mot kvinneundertrykkinga i redaksjonen, oppstod det høsten 1984 et organisert "damelag". Den viktigste kampen nå er å få inn flere jenter i redaksjonen, spesielt i den daglige ledelsen som befolkes utelukkende av menn: Redaktør, 2 redaksjonssekretærer, 2 vaksjefer. I forhandlinger med redaksjonsklubben går redaktøren mot å avtalefeste kjønnskvotering, hva enten det gjelder stillinger i ledelsen, i redaksjonen for øvrig eller i ansettelsesforholdene. Dette er alvorlig og ikke i samsvar med partiets kvinnepolitikk.

-Oppsigelser. Vårt forhold til partiet er en ting, ansettelsesforholdet i KK en annen. RV-leder J.A.O!

s har i Dagbladet påstått at disse sakene ikke har noe med hverandre å gjøre. dette vet han ikke er sant. Den.....ble vi tre innkalt til møte med redaktøren, disponenten, KKs advokat og klubblederen. Redaktøren/ledelsen krevde at vi skulle si opp og ga oss 2 dagers varsel! Grunnen var klar: Illojalitet til bedriften i forbindelse med skriving av en redegjørelse til SK/AU etter at vi var ekskludert. Dette er en påstand bedrifts- og partiledelsen vet ikke stemmer. Vår linje har hele tida vært at eksklusjonene er en intern partisak - av hensyn til avisa og

den interne behandlinga av saken. Bedriftsledelsen krever nå at vi ikke skal diskutere disse sakene med AKPere som ikke er ansatt i Klassekampen. De har gjort det klart at slik virksomhet heretter vil medføre oppsigelse. Dette oppfatter vi som et forsøk på å kneble oss fullstendig.

Etter press fra redaksjonsklubben trekk ledelsen kravet om oppsigelse.

Arild
Anne Brit I
Bernt

SVAR TIL EI KI OG R

Det er dessverre så mange feilaktige påstander i redegjørelsen fra de tre ekskluderte at vi finner det nødvendig med et svarinnlegg. Vi mener det er feil når det sies i innledningen at streiken aldri satte lørdagsavisa i fare. Det ville aldri kommet ut noe normalt 24-siders lørdagsnummer uten innsatsen til de redaksjonsmedlemmene som ikke aksjonerte.

La oss så ta de andre sakene, punkt for punkt:

1) Det hevdes at "redaksjonen i Klassekampen diskuterer aldri politikk". Redaksjonen har 4 morgenmøter i uka der dagens sakskart gjennomgås og oppgaver fordeles. Det er fritt opp til hvert enkelt redaksjonsmedlem å bringe opp saker eller reise spørsmål. Sjølsagt vil det ofte være problemer med å få til

grundige politiske debatter i en hektisk avisredaksjon. Vi tviler heller ikke på at redaksjonsledelsen kunne ha stimulert til mer debatt. For å finne ut hvordan ledelsen av avisa kan forbedres nettopp på dette punktet, har SK/AU og redaksjonsledelsen sammen laga en spørreskjemaundersøkelse blant redaksjonsmedlemmene og bedt om konkretisering av kritikken og forslag til forbedringer.

Når det er sagt, er det likevel helt urimelig å påstå at redaksjonen aldri diskuterer den redaksjonelle linja ut over disse morgenmøtene. SK/AU har undersøkt hvilke diskusjoner som har vært gjennomført for hele/deler av KKs redaksjon siste halvår 1984, og fant følgende:

Juni: Redaksjonskonferanse med debatt om den redaksjonelle linja etter Sigurad A's innledning (trykt i TF, august 1984).

August: Diskusjoner mellom AU i redaksjonen og ulike redaksjonsavdelinger om:

- Omlegging/fornyning av utenrikssidene
- Nytt redigeringsopplegg for lørdagsavis
- Gjennomføring av faglig-politiske temasider hver torsdag, inkludert kantinepraten
- Gjennomgang av kultursidene, bl.a. med innføring av fast kronikk-stoff.
- Forberedelser av økonomisk avsløringsstoff.

September:

- Kvalitetskonferanse for redaksjonen hvor tiltaka over ble gjennomgått.
- Møte om KKs redaksjonelle linje for ansatte i KK. Sigurd A innledet. Det deltok 5 fra redaksjonen.
- Møte om datarevolusjonen. Arne J. J. ansvarlig for møtet. Inviterte "datafolk" deltok. Åpent for alle i redaksjonen. 3 deltok.

November:

- Åpen kulturkonferanse arrangert av KK/Oktobre med Jan M. som hovedinnleder. Her møtte en god del redaksjonsmedlemmer.
- (Et planlagt møte om "oppløsning av familien" med Jorun G. måtte avlyses p.g.a. kollisjon med landsmøteforberedelser for innlederen).

Desember:

- Fellesmøte redaksjonen/faglig utvalg i AKP(m-l) om industripolitikk og omstillinger. Innledninger ved Tellef H. og Geir I. Både Horten-saka og Sydvaranger ble tatt opp. 4 fra redaksjonen møtte opp.

Sjølsgatt finnes det eksempler på saker der debatt og skoloringstilbud har manglet. Vi håper at den spørreskjemaundersøkelsen vi har satt i gang skal gi oss og redaksjonsledelsen materiale til å finne ut hvordan den løpende,

politiske diskusjonen i redaksjonen kan sikres på en bedre måte. Men gjennomgangen over viser at de tre ekskluderte ikke har dekning for sine bombastiske påstander. Det må også tas med i oppsummeringa at det har vært dårlig oppmøte på en del av de tiltaka som har vært satt i gang.

Dekninga av partiets landsmøte foregikk vel omtrent på samme vis denne gang som sist. Pressekonferansen, intervjuer med den nye partiledelsen der de viktigste politiske resultatene av landsmøtet ble presentert, pluss portrettintervju av den nye lederen ble alt foretatt av KK-redaksjonen. At vi i tillegg fikk en "inside"-reportasje fra en som var til stede på landsmøtet var etter vårt syn en god ting og knapt noe overgrep mot redaksjonen.

2) De tre ekskluderte hevder at de økonomiske argumentene i Nina J. -saka var "vikarierende", at kjernen i konflikten var hennes manglende partimedlemskap, og at folk i bedriftsledelsen var fraksjonelle fordi de benektet dette! Vi må minne om at striden rundt J. -ansettelsen

foregikk i to faser: Først var det en debatt om hvor avisa burde prioritere en mulig stillingsutvidelse i 1985. Redaktøren og mindretallet i partiavdelinga gikk inn for å styrke ledelsen med en ny redaksjonssekretærstilling som skulle utlyses eksternt. Flertallet i partiavdelinga ønska at redaksjonssekretærstillingen skulle utlyses internt, og at ina J. skulle ansettes som all round-journalist. SK/AU støtta mindretallets syn. Etter at denne saka var avgjort og redaksjonssekretærstillinga var utlyst, fremma et flertall i

partiavdelinga et krav om at Nina J. skulle ansettes ekstraordinært som vikar et halvt år. Altså en ny halv stilling på 1985-budsjettet. Dette var også identisk med "streikekravet".

I den første fasen var det altså ikke snakk om økonomiske argumenter, men om hvordan en stillingsutvidelse skulle prioriteres. Bak de ulike standpunktene lå det vel også forskjellige politiske holdninger til hvordan avisa bør utvikles.

I den andre fasen, med krav om ekstraansettelsen av J., ble det fra bedriftsledelsen slått fast at KK ikke hadde råd til dette. Avisen har behov for flere vikarer i perioder med f.eks. mye sykefravær, og ingen ukesvikarer når alle stiller på jobb. Vikarer må om mulig også "skreddersys" etter hvem som er borte fra jobb (utenriks/kultur/faglig). Et halvt års ansettelse av en allround-journalist kan ikke erstatte dette.

At de økonomiske argumentene var og er høyst reelle understrekes av KKs underskudd i 1984, samt at det for 1985 ikke bare var budsjettert med en stillingsutvidelse på en og en halv, men også med kompensasjon for redusert arbeidstid for redaksjonsmedlemmene.

En helt annen sak er debatten om hva KK-redaksjonen brde prioritere dersom det hadde vært midler til å ansette enda flere folk. SK/AU har aldri gjort noen hemmelighet av at vi ikke så det som sjølsagt at det måtte være en all round-journalist av J.s type. Både nåværende og tidligere faglig leder mente f.eks. at det burde prioriteres å få folk med arbeidsplassene/fagbevegelsen som arbeidsfelt, og med kunnskaper om dette. Når dette likevel spilte en perifer rolle i debatten, så var årsaken ganske enkelt at en slik

utvidelse var økonomisk uaktuell.

3) De tre ekskluderte tar også opp det de kaller "undertrykking av motsigelser". De gir en framstilling av møtet 9. januar som ikke er korrekt. Det var ikke 4 innledninger på dette møtet. Det var ei innledning og den ble holdt av Kjersti E. I tillegg ga redaktøren og disponenten hver sin korte redegjørelse (den siste fordi det hadde oppstått uklarheter og misforståelser om vikarbudsjettet). Med den fjerde "innledningen" siktes det kanskje til Arne I., som ga en kort saksopplysning etter Kjersti Ericssons innledning.

Vi skal imidlertid gi de 3 rett i en sak: det burde vært en innledning fra en av de som var med på streiken 21/12. Det var en feil som vi i dag beklager. Forøvrig mener vi at det var reell debatt, med stor uenighet.

Allerede på det første møtet SK/AU hadde med aksjonistene samme dag som streiken var, sa vi klart fra at saka ville bli fulgt opp som ei vedtektssak. SK/AU diskuterte sjølsagt i denne perioden fram til disiplinærvedtakene ble fatta hvilke tiltak som burde bli satt i verk. Når vi ba om sjølkritikk, var det fordi streiken og forberedelsene til den var så klare brudd på vedtektene at det var helt nødvendig å bringe klarhet i hvilket forhold de som var med på aksjonen, hadde til partiets vedtekter. Det er etter vårt syn forskjell på å gjøre en grov feil, og etterpå beklage det, og å gjøre en grov feil og forsvare den etterpå. Å hevde at alle redaksjonsmedlemmene som gjorde sjølkritikk har avlagt en rituell erklæring etter "albansk modell" er etter vår mening en alvorlig beskyldning mot dem det gjelder. Å ta sjølkritikk på en så vanskelig og alvorlig sak som streikeaksjonen

oppfatter vi som en seriøs innrømmelse som må respekteres.

De tre hevder at de ble utsatt for vedtektstridige "sjokkeksklusjoner". Men de måtte forstå at det ville bli reagert på en så alvorlig sak. At den måtte få vedtektsmessige følger, ble jo meldt allerede samme dag som streiken var. Før møtet som varslet hadde Arne L. i individuelle samtaler med alle, hvor de la fram sitt syn på aksjonen og forløpet rundt den, pluss at det omtalte diskusjonsmøtet ble avholdt. Både de ekskluderte og de andre hadde lagt fram synet sitt både skriftlig og muntlig før SK/AU fatta sitt vedtak om disiplinærtiltak. På møtet der eksklusjonene ble varslet ble også Arild R. i direkte oppfordra av andre partimedlemmer i KK-redaksjonen om å forandre standpunkt i forhold til sjølkritikk, noe han nekta.

4) De tre ekskluderte reiser spørsmålet om kvinneundertrykking i redaksjonen. Det påstås at redaktøren, i forhandlinger med redaksjonsklubben, avviser å avtalefeste kjønnskvothin enten det gjelder ledelsen, redaksjonen forøvrig eller sommervikarer.

Realiteten er denne: Både redaktøren og den øvrige bedriftsledelsen i Klassekampen har skriftlig slått fast at kvinner under ellers like vilkår vil bli foretrukket ved ansettelser. Det er stilt som målsetting at minst 50 % av sommervikarene skal være kvinner for å styrke rekrutteringa av kvinner til redaksjonen, noe som også ble gjennomført ved årets ansettelser til disse jobbene.

Det redaktøren og den øvrige bedriftsledelsen har gått mot er å avtalefeste et forslag fra redaksjonsklubben om at kvinner skal foretrekkes til ledende stillinger til avisa hvis de er

faglig kvalifisert. Ledende stillinger i partiets avis er blant de aller viktigste posisjonene i partiet. Det sier seg sjøl at en ikke bare kan stille faglige krav, en må også gjøre en politisk vurdering. Redaktøren er f.eks. valgt av SK. Til ledende stillinger i KK må en står fritt til å gjøre ei politisk vurdering også. Både SK/AU og partiets kvinnepolitiske leder støtter redaktørens og bedriftsledelsens syn i dette spørsmålet.

5) De tre ekskluderte påstår at redaktøren/ledelsen "krevde at vi skulle si opp" etter at de ble ekskludert. Og grunnen var en påstand om illojalitet i samband med skriving av en redegjørelse til SKAU. De tre mener at dette viser at eksklusjonene har berørt deres ansettelserforhold.

Fakta er følgende:

Etter at streiken var avsluttet, foregikk all oppfølging innad i ml-bevegelsen. For folk utafor partiet som deltok fikk aksjonen ingen konsekvenser i forhold til jobben. Dette gjaldt også de tre ekskluderte.

Dette var situasjonen helt fram til midten av februar. Da oppdaget ledelsen av avisa at de tre på bedriftens dataanlegg hadde produsert et lengre skriv om motsigelsene i redaksjonen og partiavdelinga. Det framgikk at skrivet var påtenkt distribuert til helt andre enn SK/AU:

"Vi vil be deg/dere behandle dette med forsiktighet, slik at det ikke kommer uvedkommende i hende. Les dette og kontakt oss gjerne hvis du/dere vil diskutere videre."

Et partimedlem konfronterte Arild R. med dette, og han bekreftet at skrivet var planlagt distribuert til egne kontakter. Han innrømmet det samme på et klubbmøte der

redaktøren var til stede.

Ledelsen i avisa vurderte dette som et grovt tillitsbrudd og en illojalitet som ikke kunne aksepteres. de tre ble oppfordret til å si opp sjøl, og samtidig varslet om at Klassekampen A/S ville vurdere sin reaksjon. Redaksjonsklubben ba om at oppfordringa om å si opp sjøl ble trukket tilbake, og bedriftsledelsen gjorde dette samme dag. Saka endte med at to av de tre, Røna og Kjø, fikk en skriftlig advarsel.

Det må understrekes at alt dette skjedde før historia om streiken i Klassekampen var kommet ut i pressa. Men et slikt skriv som ble spredd på ukontrollert vis kunne sjølsagt lett ha havna i urette hender. Etter SK/AUs mening er det ingen tvil om at et skriv av denne typen både ville gjort stor skade innad i partiet og ført til uholdbare tilstander i redaksjonen. Forøvrig støtter vi beslutninga om å trekke oppfordringa til de tre om å si opp, tilbake.

SK/AU.

MELDING OM HOMOFILISEMINAR

DET PLANLEGGES ET SEMINAR TIL HØSTEN, ETTER VALGET, SOM SKAL DISKUTERE
AKP(M-L)s HOMOFILI-POLITIKK.

FØR - NÅ - FRAMOVER

INNKALLING TIL SEMINARET VIL KOMME GJENNOM ORGANISASJONSKANALENE
SEINERE.

INNHold JUNI -85:

1. Leder.....	s. 2
2. Hva er en valgkampaktivist?.....	s. 5
3. "RV-innsamling 1985".....	s. 6
4. "Klassekampen må ha flere aktivister!".....	s. 8
5. "Bedre skolering - framgang på andre områder.".....	s. 9
6. "Kjære partiet.".....	s.12
7. Strategidebatt.....	s.13
8. Uttalelse fra NKS-landsmøtet.....	s.19
9. "AKP(m-l) og ungdomsforbunda".....	s.20
10.Kommentar fra SKAU.....	s.22
11.Svar til "Steppeulven".....	s.22
12.Redegjørelse fra de ekskluderte i KK.....	s.24
13.Svar til E. [redacted] n.....	s.26
15.Melding om homofiliseminar.....	s.31

BILAG: Materiale til avdelingsmøte om kvinnespørsmålets strategiske betydning